

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004



2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0129/2007

4. 4. 2007

ZPRÁVA

o hodnocení Euratomu – 50 let evropské politiky v oblasti jaderné energie
(2006/2230(INI))

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

Zpravodaj: Eugenijus Maldeikis

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	13
STANOVISKO VÝBORU PRO ÚSTAVNÍ ZÁLEŽITOSTI	17
POSTUP.....	21

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o hodnocení Euratomu – 50 let evropské politiky v oblasti jaderné energie (2006/2230(INI))

Evropský parlament

- s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii podepsanou v Římě dne 25. března 1957 (Smlouvu Euratom),
- s ohledem na preambuli uvedené smlouvy, která připomíná její původní poslání založit Evropské společenství pro atomovou energii a „vytvořit podmínky pro rozvoj mocného jaderného průmyslu, který rozšíří zdroje energie, povede k modernizaci technologií a přispěje k blahobytu národů v mnoha dalších oblastech“,
- s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropských společenství, a zejména jeho usnesení ze dne 14. listopadu 1978¹, jeho rozsudek ze dne 22. dubna 1999² a jeho rozsudek ze dne 10. prosince 2002 – Zelená kniha³,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 „Energetická politika pro Evropu“ (KOM(2007)0001),
- s ohledem na sdělení Komise „Jaderný ukázkový program. Předložen podle čl. 40 Smlouvy o Euratomu ke stanovisku Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru“ (KOM(2006)0844),
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. prosince 2006 o Evropské strategii pro udržitelnou, konkurenceschopnou a bezpečnou energii⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. března 2006 o zajištění dodávek energií v Evropské unii⁵,
- s ohledem na svůj postoj ze dne 14. prosince 2006 k návrhu nařízení Rady o zřízení nástroje pro pomoc v oblasti jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení⁶,
- s ohledem na svůj postoj ze dne 5. července 2006 k návrhu směrnice Rady o dozoru nad přepravou radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva a o její kontrole⁷,

¹ Usnesení ve věci 1/78, Recueil 1978, s. 2151.

² Věc C-161/97, Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH proti Komisi Evropských společenství, Recueil 1999, s. I-02057.

³ Věc C-29/99, Komise Evropských společenství proti Radě Evropské unie, Recueil 2002, s. I-11221.

⁴ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0603.

⁵ Úř. věst. C 292 E, 1.12.2006, s. 112.

⁶ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0599.

⁷ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0300.

- s ohledem na svůj postoj ze dne 15. června 2006 k návrhu rozhodnutí Rady o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom) pro výzkum a odbornou přípravu v oblasti jaderné energie (2007 až 2011)¹,
 - s ohledem na svůj postoj ze dne 30. listopadu 2006 k návrhu nařízení Rady (Euratom), kterým se stanoví pravidla pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na akcích v rámci sedmého rámcového programu Evropského společenství pro atomovou energii a pro šíření výsledků výzkumu (2007 až 2011)²,
 - s ohledem na svůj postoj ze dne 30. listopadu 2006 k návrhu nařízení Rady o specifickém programu, kterým se provádí sedmý rámcový program Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom) pro výzkum a odbornou přípravu v oblasti jaderné energie (2007 až 2011)³,
 - s ohledem na svůj postoj ze dne 30. listopadu 2006 k návrhu rozhodnutí Rady o specifickém programu, který má provést Společné výzkumné středisko prostřednictvím přímých akcí na základě sedmého rámcového programu Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom) pro výzkum a odbornou přípravu v oblasti jaderné energie (2007 až 2011)⁴,
 - s ohledem na svůj postoj ze dne 16. listopadu 2005 k návrhu nařízení Rady o provádění protokolu č. 9 o jaderné elektrárně Bohunice IV na Slovensku, připojeného k Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii, pokud jde o jadernou elektrárnu Bohunice V1 na Slovensku⁵,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 16. listopadu 2005 o využívání finančních zdrojů určených na vyřazování jaderných elektráren z provozu⁶,
 - s ohledem na jednání během veřejného slyšení pořádaného na toto téma Výborem pro průmysl, výzkum a energetiku dne 1. února 2007,
 - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a stanovisko Výboru pro ústavní záležitosti (A6-0129/2007),
- A. vzhledem k tomu, že přestože Smlouvy byly několikrát zásadně revidovány, aby vyhověly novým potřebám a výzvám, byla Smlouva o Euratomu ve své padesátileté historii změněna jen jednou⁷ a její ústřední ustanovení a podstata zůstaly po celou dobu nedotčeny,

¹ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0266.

² *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0517.

³ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0524.

⁴ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0523.

⁵ Úř. věst. C 280 E, 18.11.2006, s.108.

⁶ Úř. věst. C 280 E, 18.11.2006, s. 117.

⁷ Prostřednictvím smlouvy o Evropské unii podepsané v Maastrichtu dne 7. února 1992.

- B. vzhledem k tomu, že přestože byla Smlouva o Euratomu v posledních padesáti letech změněna pouze nepatrně, byla podnětem k přijetí velkého množství sekundárních právních předpisů a Soudní dvůr Evropských společenství vydal významný počet s ní souvisejících rozsudků, které například výrazně rozšířily původní působnost této smlouvy,
- C. vzhledem k tomu, že Smlouva o Euratomu zavedla přísné bezpečnostní normy pro zacházení s radioaktivními palivovými články a odpadem v rámci Evropské unie, stanovila bezpečnostní normy pro ochranu zdraví pracovníků a veřejnosti, jakož i postupy pro prosazování těchto norem, a postavila se proti jakémukoli šíření jaderného materiálu za vojenskými účely,
- D. vzhledem k tomu, že Smlouva Euratom poskytuje komplexní a koherentní právní rámec pro využívání jaderné energie v Evropě za bezpečných podmínek ve prospěch všech členských států,
- E. vzhledem k tomu, že některé členské státy se nikdy pro jaderné řešení nerozhodly, jiné státy uplatňují politiku postupného zastavování a další pokračují v podpoře jaderného odvětví,
- F. vzhledem k tomu, že Konvent ve svém návrhu Smlouvy o Ústavě pro Evropu (Ústavní smlouva) navrhl, aby byla Smlouva o Euratomu oddělena od právní struktury budoucí ústavy; vzhledem k tomu, že Konvent při své práci na budoucnosti Evropské unie a při podpisu Ústavní smlouvy ponechal ustanovení Smlouvy o Euratomu v jejich současné podobě ve formě připojeného protokolu,
- G. vzhledem k tomu, že Německo, Irsko, Rakousko, Maďarsko a Švédsko připojily k Ústavní smlouvě prohlášení, podle kterého musí být ústřední ustanovení Smlouvy o Euratomu aktualizována a jež vyzývá, aby za tímto účelem byla „co nejdříve“ svolána revizní konference,
- H. vzhledem k tomu, že nedávné rozšíření zvýšilo rozdílnost zemí Evropské unie v oblasti jaderné energie a nutnost kroků Společenství v jaderné oblasti,
- I. vzhledem k tomu, že padesáté výročí Smlouvy Euratom poskytuje Evropskému parlamentu příležitost přezkoumat její obsah a relevanci a vyjádřit znepokojení nad tím, že hlavní ustanovení Smlouvy Euratom se nezměnila od doby, kdy smlouva před padesáti lety vstoupila v platnost,
- J. vzhledem k tomu, že tyto úvahy o trvalosti smlouvy Euratom jsou vzájemně neoddělitelné od cílů sledovaných Komisí za účelem dosažení udržitelnější, konkurenceschopnější a bezpečnější evropské energetické politiky, která by pomáhala v boji proti změně klimatu tak, jak vyplývá z nedávného výše zmíněného sdělení Komise z 10. ledna 2007,

Bilance 50 let Smlouvy Euratom

1. zdůrazňuje, že Evropská unie se od roku 1957 a od podpisu Smlouvy Euratom stala vedoucím světovým činitelem v jaderném průmyslu a jedním z hlavních aktérů v jaderném výzkumu v oblastech řízeného štěpení a termojaderné fúze; poznamenává, že evropský průmysl se podílí na všech fázích cyklu jaderného paliva a dokázal vyvinout vlastní technologie, z nichž některé, jako například technologie obohacování pomocí odstředivání v ultracentrifuze, jsou plodem partnerství v evropském měřítku;
2. poznamenává, že skutečnost, že evropský jaderný průmysl zahrnuje téměř celý palivový cyklus, poskytuje Unii v tomto čase, kdy probíhá diskuse o energetické závislosti, záruku průmyslové a technologické nezávislosti, zvláště pokud jde o obohacování paliv;
3. připomíná, že zejména díky Smlouvě Euratom jaderná energie produkuje ve 152 jaderných reaktorech, rozmístěných na konci roku 2006 v 15 členských státech, 32 % evropské elektrické energie, tedy nejvýznamnější a nejvíce konkurenceschopnou část elektrické energie v Evropské unii, která nepochází z uhlí, čímž přispívá k cílům energetické politiky pro Evropu tak, jak jsou definovány ve výše zmíněném sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007;
4. upozorňuje s ohledem na boj proti změnám klimatu, že Komise ve své zelené knize nazvané Směrem k evropské strategii pro zajištění zásobování energií (KOM(2000)769) odhadovala, že jaderná energie by mohla ušetřit více než 300 mil. t emisí CO₂ do roku 2010, což představuje „stejně množství emisí CO₂, jaké vyprodukuje 100 milionů automobilů“; připomíná, že v příloze 1 svého sdělení ze dne 10. ledna 2007 považuje Komise jadernou energii za energetický zdroj vyrábějící nejméně uhlíku, hned za větrnou energii a malými vodními elektrárnami;
5. poznamenává, že zakládající země Evropského společenství pro atomovou energii stanovily řadu ustanovení rozdělených do deseti kapitol, jež měla za cíl přísně střežit vývoj jaderné energie v Unii, ustanovení, která jsou stále uplatňována a postupně neustále obohacována právními předpisy přijatými na základě Smlouvy Euratom a jež jsou významným příspěvkem k bezpečnému provozu jaderných zařízení v Evropě;
6. poznamenává, že shoda o jaderné energii z roku 1957 již mezi členskými státy neexistuje;
7. konstatuje, že očekávání spojená s jadernou energií, vyjádřená ve Smlouvě o Euratomu před pěti desetiletími, se změnila; konstatuje, že tato očekávání jsou dnes spíše spojena s potřebou mít v podobě Smlouvy o Euratomu řádný právní rámec k řízení dohledu nad používáním jaderné energie v Evropské unii a poskytnout rámec pro začlenění zemí, které jadernou energii používají, do Evropské unie pomocí převedení *acquis communautaire* ve Smlouvě o Euratomu do vnitrostátních právních předpisů; uznává, že významné kapitoly hlavy II Smlouvy o Euratomu umožnily chránit veřejnost, pracovníky a životní prostředí proti ionizujícímu záření (kapitola 3), rozvinout výzkum v oblasti nakládání s odpady a bezpečnosti jaderných zařízení (kapitola 1) a prosadit záruky ohledně štěpného materiálu v Evropě (kapitola 7);
8. připomíná, že první výzkumné činnosti se nejprve rozvíjely v rámci Smlouvy Euratom (Kapitola I) a že tato smlouva navíc umožnila vznik Společného střediska výzkumu,

prvního výzkumného orgánu; naléhavě vyzývá, aby byl program jaderného výzkumu a vývoje zahrnut do rozpočtu všeobecného rámcového programu pro výzkum a vývoj a aby se na něj vztahovala stejná kontrola a povinnosti pro nakládání s veřejnými prostředky jako na všechny ostatní programy výzkumu a vývoje;

9. má za to, že právní předpisy rozvedené v rámci Kapitoly III Smlouvy Euratom (ochrana zdraví) musí být i nadále v odpovědnosti Evropské unie, aby bylo zajištěno uplatňování základních norem ochrany pracovníků a veřejnosti a rozšíření těchto norem rovněž na oblast životního prostředí, a berou v úvahu postupně dosahované výsledky mezinárodních vědeckých výzkumů;
10. zdůrazňuje, že dopad těchto předpisů se neomezil na území, kde jsou provozována jaderná zařízení, ale tyto předpisy se vztahovaly rovněž na ochranu států hraničících s Evropskou unií a třetích států díky zavedeným stálým kontrolám ohledně zneškodňování radioaktivních odpadů a díky přijetí právní úpravy o přepravě vyhořelého paliva a radioaktivního odpadu, o ochraně potravinového řetězce a o mimořádné radiační situaci;
11. poznamenává, že Kapitola IV Smlouvy Euratom (investice) měla za cíl získat přesnou informaci o investičních záměrech členských států v rámci Společenství;
12. bere však na vědomí, že Komise při zveřejňování svých Jaderných ukázkových programů (PINC) reálně neodhadla potřeby jaderných investic, zejména s ohledem na zajištění dodávek energií, boj proti změně klimatu a konkurenceschopnost Evropské unie ve světle celosvětového oživení jaderného průmyslu;
13. vítá skutečnost, že ve Smlouvě Euratom existuje povinnost oznámit každou novou investici v Evropě v jaderné oblasti, což umožňuje takto zcela zmapovat jaderné činnosti Evropské unie, což je povinnost patřičná pro evropský jaderný průmysl;
14. má za to, že společné podniky (Kapitola V Smlouvy Euratom) budou cenným nástrojem veřejných politik, zejména v oblasti výzkumu, kde tento právní nástroj byl mnohokrát využit, hlavně při založení Joint European Torus v Culhamu v roce 1978 a později zavedením European Legal Entity pro uskutečnění projektu Mezinárodního termonukleárního experimentálního reaktoru (ITER);
15. má za to, že Smlouva Euratom tím, že dala vznik Agentuře (Kapitola VI), která dohlíží na zásobování uživatelů podle zásady rovného přístupu ke zdrojům, má k dispozici základní nástroj v tomto čase úvah o zajišťování dodávek energií;
16. bere v úvahu, že dozor nad bezpečností (Kapitola VII) představuje jeden z hlavních úspěchů uplatňování Smlouvy Euratom a dává Komisi možnosti poznat velmi přesně zásoby a toky jaderných materiálů v Evropské unii;
17. poznamenává, že tento dozor nad bezpečností dává zároveň skutečnou záruku dodavatelským státům jaderných materiálů, pokud jde o využití materiálů, a doplňuje dohled Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) nad šířením jaderných zbraní;

18. konstatuje, že přistoupení Evropského společenství pro atomovou energii, na základě Kapitoly X Smlouvy Euratom (vnější vztahy), k několika mezinárodním úmluvám, zejména k Úmluvě o jaderné bezpečnosti a Společné úmluvě o bezpečnosti při nakládání s vyhořelým palivem a o bezpečnosti při nakládání s radioaktivními odpady, umožnilo Společenství podílet se na mezinárodním úsilí u těchto témat a prosadit důležité pokrokové postupy uskutečňované v Evropské unii;
19. konstatuje rovněž, že na základě Kapitoly X Smlouvy o Euratomu uzavřel Euratom četné dohody o spolupráci v oblasti výzkumu, podílelo se na mezinárodních projektech, jako je Mezinárodní fórum IV. generace o směřování budoucích reaktorů, a vedlo mezinárodní jednání o projektu ITER;

Institucionální reforma

20. upozorňuje, že hlavní ustanovení Smlouvy Euratom se nezměnila od vstupu Smlouvy v platnost dne 1. ledna 1958;
21. potvrzuje, že v souladu se zásadou subsidiarity je věcí každého členského státu, zda se rozhodne spoléhat na jadernou energii či nikoliv;
22. poznamenává dále, že od členských států, které dnes otevřeně vystupují proti jaderné energii a vstoupily do obou společenství (Evropského společenství a Euratomu), nebylo nikdy žádným způsobem vyžadováno, aby na svém území rozvíjely jadernou energii; upozorňuje v souladu s tím, že bylo po mnoho let akceptováno, že Smlouva Euratom, pokud jde o prosazování jaderné energie, neukládá nikomu žádnou povinnost, že však právní rámec, který vytváří, je zde proto, aby jej všichni používali
23. zdůrazňuje, že Smlouva o Euratomu nebrání rozvoji vnitřního trhu s elektřinou a rozhodně nepředstavuje překážku volnému pohybu zboží, osob a kapitálu; v této souvislosti upozorňuje, že i běžné právní předpisy stanovené ve Smlouvě o založení Evropského společenství (Smlouva o ES) se týkají jaderných aktivit a jako příklad uvádí, že přesun jaderných materiálů, zařízení a technologií v rámci a vně Evropské unie je zahrnut do pravidel o dohledu nad zbožím dvojího užití přijatých na základě obchodní politiky stanovené ve Smlouvě o ES; dodává, že právní předpisy uvedené ve Smlouvě o Euratomu podléhají zákonu o hospodářské soutěži a nařízením o státní podpoře, jak je uvedeno v hlavě VI Smlouvy o ES; z toho usuzuje, že Smlouva o Euratomu v žádném případě nepředstavuje ochranný rámec pro jadernou energetiku;
24. konstatuje, že Smlouva Euratom nabízí zemím, které si vybraly jaderné řešení, nástroje k jeho rozvoji (společné podniky, podporu výzkumu a vývoji, půjčky Euratom), avšak přitom zavedení těchto nástrojů doprovází bohatý právní rámec (ochrana zdraví, dozor nad bezpečností, zásobování), který má uklidnit členské státy, jež si nevybraly toto řešení;
25. poznamenává, že právní rámec Euratomu se vztahuje rovněž ku prospěchu Společenství na členské státy, které nevyrábějí jadernou energii, které mají nicméně na svém území jaderné výzkumné reaktory, a nabízí těmto členským státům nástroje (jako jsou rámcové

programy pro výzkum a vývoj Euratomu), které umožňují využít financování například v oblasti lékařského výzkumu;

26. domnívá se, že i přes různorodost názorů na jadernou energii pomohla ustanovení Smlouvy o Euratomu zabránit šíření jaderného materiálu a že ustanovení týkající se zdraví, bezpečnosti a předcházení kontaminaci radioaktivním zářením byla velmi prospěšná a měla by být důkladně sladěna s ustanoveními o zdraví a bezpečnosti ve Smlouvě o ES.

Nedostatky

27. lituje, že vývoj pravomocí Evropského parlamentu, a zejména jejich rozšíření na spolurozhodování o větší části evropských právních předpisů, nebyl ve Smlouvě Euratom vzat v úvahu; má za to, že přes technický charakter zmíněné smlouvy má Evropský parlament právo být jednoznačně spojován s texty, jejichž právním základem je Smlouva Euratom;
28. spatřuje nepřijatelný demokratický deficit ve skutečnosti, že Parlament je téměř úplně vyloučen ze zákonodárného postupu v rámci Euratomu a pouze u jedné z deseti kapitol Smlouvy o Euratomu je konzultován;
29. poznamenává však, že Parlament je spojen prostřednictvím interinstitucionální dohody s jednáními o rámcovém Euratomu v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2007 až 2011) (Euratom FP); upozorňuje rovněž ve světle dokumentů, které nedávno posuzoval Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku Evropského Parlamentu (Euratom FP), směrnice o dozoru nad přeshraniční přepravou radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva, nástroj pro jadernou pomoc aj.), že ačkoli je stanoveno, že Parlament má být konzultován, zohledňuje Rada pravidelně, ať už vcelku, nebo zčásti, změny navržené Parlamentem v textech týkajících se Euratomu; nepovažuje však tento postup za dostatečný;
30. zdůrazňuje význam článku 203 Smlouvy Euratom, který dává flexibilní možnost – jako např. v souvislosti s vytvořením nástroje pro jadernou spolupráci – uskutečnit legislativní zásahy, které původně Smlouva Euratom nestanovila; domnívá se, že je třeba prověřit, jak by mohl být článek 203 použit k vytvoření nových iniciativ a případně k provedení úprav Smlouvy Euratom;
31. lituje, že neexistuje soubor právních předpisů ve věci harmonizovaných norem s reálnou přidanou hodnotou, zejména ve srovnání s existujícím mezinárodním rámcem, pro oblasti jaderné bezpečnosti, zacházení s radioaktivním odpadem a demontování jaderných zařízení;
32. vyzývá Komisi, aby se inspirovala zkušeností vycházející z provádění úmluv spadajících pod MAAE (Úmluva o jaderné bezpečnosti a Společná úmluva o bezpečnosti při nakládání s vyhořelým palivem a o bezpečnosti při nakládání s radioaktivními odpady) a vzala v úvahu vývoj nejpokročilejší vnitrostátní praxe v oblasti zacházení s radioaktivními odpady, kterou vede Agentura pro jadernou energii OECD (NEA); poznamenává, že dohodnuté iniciativy řízené sdružením Western Europe Nuclear

Regulators Association (WENRA), které směřují k rozvíjení společného přístupu k jaderné bezpečnosti, jsou schopny přispět k vypracování základu právních předpisů;

33. podotýká, že, jak to bylo potvrzeno výše uvedeným rozsudkem Soudního dvora C-29/99 v případě Komise vs Rada, má Komise k dispozici pravomoci v oblasti jaderné bezpečnosti na základě Smlouvy Euratom a je oprávněná předkládat návrhy v této věci;

Zaměření na budoucnost

34. má za to, že Smlouva Euratom, navzdory své nedokonalosti, zůstává prozatím nezbytným právním rámcem jak pro členské státy, které chtějí rozvíjet své jaderné odvětví, tak i pro členské státy, které si přejí využívat ochranných právních nástrojů pro sebe, své obyvatelstvo a své životní prostředí;
35. poukazuje na to, že ustanovení Smlouvy Euratom jsou těžištěm diskusí o otázkách průmyslu v souvislosti s Lisabonskou strategií a o energetických otázkách především z hlediska zásobování ve chvíli, kdy se Evropská unie snaží definovat evropskou skladbu zdrojů energie s menším podílem uhlí a jako konkurenceschopnou a pokud možno „domácí“;
36. poznamenává v této souvislosti, že jaderná energie v současné době dodává Evropské unii 32 % její spotřeby elektrické energie a že Komise ve svém sdělení ze dne 10. ledna 2007 považuje jadernou energii za hlavní druh energie neobsahující CO₂ v Evropě a za třetí nejlevnější druh energie v Evropě, bez započítání nákladů CO₂; domnívá se proto, že by měla Evropská unie v souladu se Smlouvou Euratom obhájit své vedoucí postavení v jaderném průmyslu a technologiích, a to ve světle výrazného oživení na straně dalších aktérů, pokud jde o jejich jadernou činnost (Rusko, USA), a vstup nových světových aktérů na scénu jaderného průmyslu (Čína, Indie), jež se ve střednědobém horizontu stanou konkurenty Evropské unie;
37. bere v úvahu, že neexistence právního rámce by vedla k návratu vnitrostátního charakteru jaderné politiky v Evropě, tedy k ústupu *acquis communautaire*, a tato skutečnost by vyvolala nebezpečí právní nejistoty pro všech 27 členských států;
38. požaduje dodržování zásady spravedlivé hospodářské soutěže a stejných podmínek pro všechny druhy energetických zdrojů;
39. domnívá se, že zrušení jedné nebo více kapitol Smlouvy Euratom nebo převedení některých ustanovení do Smlouvy o ES by vyvolalo nerovnováhu Smlouvy Euratom jako celku oslabením dozoru nad používáním jaderné energie v Evropě; dodává, že neexistence soudržného právního rámce by způsobila komplikace členským státům při přijetí *acquis* Euratomu;
40. domnívá se, že dozor nad používáním jaderné energie v Evropě vyžaduje s ohledem na velmi specifickou charakteristiku tohoto energetického zdroje zachování jednoúčelového právního rámce, jakým je Smlouva Euratom, která po dobu padesáti let prokazovala užitečnost všech svých ustanovení; dodává, že její částečné začlenění do uvažované kapitoly „Energie“ ve smlouvě o ES by celkově oslabilo právní dozor nad jadernou

energií v Evropě a vyloučilo by specifické postupy jaderné kontroly, které nyní obsahuje Smlouva Euratom;

41. má však za to, že musí být provedena reforma Smlouvy Euratom;
42. domnívá se, že nehledě na možnost zkrácení lhůty na přizpůsobení je nezbytná revize Smlouvy Euratom, aby byl napraven nedostatek demokracie a aby byla těžištěm činnosti Unie a členských států v jaderné oblasti společná bezpečnostní a zabezpečovací opatření;
43. požaduje, aby došlo k omlazení rozhodovacích postupů zahrnutých do Smlouvy Euratom, které by umožnilo, aby se Evropský parlament pevně zapojil do prací týkajících se právních předpisů v jaderné oblasti, což by umožnilo dosáhnout větší transparentnosti a zapojení občanů Unie; a žádá proto Radu a Komisi, aby se v souvislosti se Smlouvou o Euratomu zabývaly demokratickým deficitem, a rozšířily oblast spolurozhodovacího postupu na legislativu, která je přijata v rámci této Smlouvy.
44. má za to, že tyto změny mohou být provedeny prostřednictvím článku 203 Smlouvy Euratom, aniž je nezbytně nutné narušovat obecné uspořádání zmíněné smlouvy; vyzývá Radu, aby vzala tuto možnost na vědomí;
45. poukazuje na to, že v souvislosti s nezbytným přijetím evropské energetické politiky a s rozšířením životnosti elektráren je naléhavé rozpracovat v rámci Společenství přísné právní předpisy v oblastech jaderné bezpečnosti, zacházení s radioaktivními odpady a demontování jaderných zařízení; a podniknout kroky k tomu, aby se zajistilo, aby výzkum a vývoj podporující bezpečné použití jaderné energie získal co nejvíce pozornosti a podpory; vyzývá Komisi, aby přezkoumala příslušné pracovní verze svého legislativního návrhu a navrhla nové směrnice o bezpečnosti jaderných zařízení, hospodaření s odpady, uzavření a vyřazení z provozu jaderných zařízení a zároveň přitom vzala v úvahu zásadu „znečišťovatel platí“;
46. požaduje okamžitě po Komisi a Radě, aby rychle prozkoumaly tuto otázku a pracovaly na ní v úzké součinnosti s Evropským parlamentem;
47. vyzývá k rozvoji výukových a školicích programů v oblasti jaderné bezpečnosti v evropském měřítku a k zajištění financování ambiciózních výzkumných programů, které umožní reagovat na výzvy v oblastech štěpení (bezpečnost, zacházení s odpady, budoucí reaktory) a ochrany před radiací a které zaručí nezbytné uchování patřičných znalostí a dovedností a lidských zdrojů s cílem zachování jaderného řešení na bázi udržitelného a konkurenceschopného evropského průmyslu;
48. vyzývá k zavedení mechanismu ke koordinaci osvědčených vnitrostátních postupů k ochraně pracovníků a veřejnosti před radiací, aby bylo dosaženo souladu s harmonizací již uskutečněnou v tomto odvětví v rámci Smlouvy Euratom;
49. vybízí naléhavě Komisi, aby vypracovávala pravidelně, jak to stanoví Smlouva Euratom, skutečně výhledové PINC v oblasti jaderné výroby a investičních záměrů v celosvětovém kontextu zvyšování hospodářské soutěže v tomto odvětví, které by měly brát rovněž na zřetel cíle snížení emisí skleníkových plynů; poznamenává v této

souvislosti, že využití veškerých dalších druhů energetických zdrojů je rovněž v pravomoci států, avšak že cíle (někdy dokonce závazné cíle) jsou nicméně stanoveny na úrovni Společenství, jako tomu je například u obnovitelných zdrojů;

50. vyzývá Radu, aby, majíc na paměti cíle zajištění dodávek a cíle snížení emisí CO₂, určila koordinovanou politiku, která v plném souladu s požadavky bezpečnosti podníká investice a bude zaměřena na rozšíření životnosti a zlepšení výkonu stávajících reaktorů i na budování nových kapacit;
51. upozorňuje na iniciativu Rady, která zvažuje založení Evropské skupiny na vysoké úrovni pro jadernou bezpečnost, ochranu a zacházení s odpady;
52. vítá iniciativu ustavit Evropské jaderné fórum k usnadnění debaty na vysoké úrovni zahrnující politiky, průmysl a občanskou společnost;
53. vyzývá, aby se obnovila úloha Zásobovací agentury Euratomu a aby se plně využily široké pravomoci, které jí byly svěřeny Smlouvou Euratom; má za to, že na tuto úlohu musí být nahlíženo spíše z hlediska konkurenceschopnosti a zajištění dodávek, včetně dodávek vyrobeného jaderného paliva; má za to, že ustanovení Smlouvy Euratom jí poskytují prostředky být skutečnou energetickou observatoří v jaderné oblasti, a vybízí v tomto smyslu k průběžným úvahám o zlepšení statutu Zásobovací agentury Euratomu;
54. vyzývá k pokračování intenzivní mezinárodní spolupráce tak, jak jí dokázala smlouva o Euratomu položit základy, a vyzývá ke stálému posilování svazků vytvořených s MAAE, aby se zabránilo veškeré nadbytečnosti v příslušných činnostech této organizace a Euratomu a aby se zajistil vysoký stupeň ochrany v oblastech ochrany před radiací, jaderné bezpečnosti a nešíření jaderných zbraní;
55. vyzývá, aby na vysoké úrovni pokračovala mezinárodní spolupráce ve výzkumu a vývoji, jako tomu bylo u projektu Mezinárodního termonukleárního experimentálního reaktoru (ITER) nebo v případě mezinárodního fóra Generace IV;
56. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Po padesáti letech uplatňování Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále nazývané „Smlouva“), a zatímco probíhají úvahy o definování evropské energetické politiky, je zpravodaj vyzván, aby prozkoumal, zda Smlouva nyní vyhovuje současné situaci v oblasti jaderné energie v Evropské unii a zda nabízí nástroje nezbytné k odpovědi na budoucí energetické výzvy.

Při první analýze se rámec Euratomu jeví jako překonaný, pokud jde o jeho formu, neboť jeho institucionální organizace nenásledovala vývoj v Evropské unii. Vzhledem k tomu, že byl pojat při svém vzniku jako nástroj „funkční integrace“, může se jevit do jisté míry překonaný i, pokud jde o jeho obsah, neboť některá z jeho ustanovení vyšla z užívání nebo nebyla uplatňována podle původních záměrů Smlouvy.

Přesto má zpravodaj za to, že meze Smlouvy by neměly dát zapomenout, že některá z jejích ustanovení jsou více než aktuální a že byla na počátku přijetí rozsáhlé sekundární právní úpravy. Tato právní úprava závazně upravuje fungování jaderného průmyslu a zdaleka ze Smlouvy Euratom nečiní smlouvu, která by jadernou energetiku prosazovala. Proto tato Zpráva prozkoumá, v čem zůstává Smlouva právním rámcem vhodným k posílení právní úpravy v oblastech ještě ležících ladem – přijetí společných bezpečnostních norem a zacházení s radioaktivními odpady – a zda může přispět k hospodářské konkurenceschopnosti Evropy, k její energetické nezávislosti a zajištění dodávek.

I – Smlouva je vyzkoušeným a vyváženým rámcem pro rozvoj konkurenceschopného jaderného průmyslu:

- *50 let iniciativ a ambiciózních realizací ukazuje na vyváženost a účinnost Smlouvy.*

- Smlouva umožnila, aby jaderná energie představovala významnou složku škály energetických zdrojů v Evropě, mimoto se dnes uznává, že zabraňuje emisí asi 312 MtCO₂/rok (7 % všech emisí skleníkových plynů v EU).

Vzhledem k produkci více než 920 TWh z jaderných zdrojů v roce 2005 zastupuje EU 1/3 světového objemu elektřiny jaderného původu odhadovaného na 2470 TWh. Průměr Společenství je stanoven na 32 % elektřiny jaderného původu a skrývá značně nesourodý stav: 15 členských států je vybaveno jadernými elektrárnami, které představují pro některé z nich hlavní zdroj elektřiny. Evropský průmysl se podílí na všech fázích jaderného paliva, přičemž vyvinul vlastní technologie (obohacování paliva, koncepce reaktorů, zpracování-recyklaci vyhořelého paliva). To je v očích zpravodaje významný prvek evropské jaderné situace, zejména v souvislosti s probíhajícími mezinárodními jednáními o „mnohostranných přístupech k cyklu“.

- U výzkumné složky umožnil podněcující účinek šesti společných programů pro výzkum a vývoj udržet evropský výzkum ve světovém popředí, zejména v oblasti řízené fúze.

- *Četná ustanovení Smlouvy svědčí o její životaschopnosti a její adaptabilitě.*

- **Starost o ochranu zdraví se stala prvořadou:**

Smlouva stanoví, že Evropské společenství pro atomovou energii musí „*vypracovat jednotné bezpečnostní standardy pro ochranu zdraví, obyvatelstva a pracovníků a dbát na jejich dodržování*“. Tato kapitola umožnila vznik mnoha sekundárních právních předpisů, které představují rámec vnitrozemské právní úpravy členských států v oblasti ochrany před radiací: přijetí společných základních standardů, stanovení nejvyšších přípustných úrovní radioaktivní kontaminace potravin, podrobný popis výměny informací a mimořádných radiačních situací, monitorování radioaktivity v životním prostředí a monitorování radioaktivního odpadu jaderných zařízení, ochrana posádek v civilním letectví.

- **Kontrola bezpečnosti jaderných materiálů doplňující opatření řízená Mezinárodní agenturou pro atomovou energii (MAAE):**

Kapitola VII zavádí velmi podrobný systém dozoru, který má zajistit, aby rudy a zvláštní štěpné materiály nebyly využívány k jiným účelům, než které jejich uživatelé uvedli.

Tento dohled nad bezpečností, jenž spočívá v ohlášení evidence materiálů, které mají subjekty v rukou, se začleňuje s režimem „záruk“ (*Safeguards*) uplatňovaným MAAE do rámce třístranných dohod uzavřených s členskými státy a Společenstvím Euratom. V rámci posílení režimu nešíření jaderných zbraní po uzavření Dodatkových protokolů k dohodám o zárukách v roce 1998 Euratom předává pravidelně MAAE evidenční soupisy jaderných materiálů v držení členských států. Zpravodaj má za to, že oba tyto systémy prokázaly, že se vzájemně doplňují, a pokud mají být zkoumána zlepšení, pak tomu má být prakticky ve vzájemném zajištění vyšetřovacích metod a průběhu inspekcí, aby se zabránilo veškeré nadbytečnosti.

- **Intenzivní vnější politika, která pragmaticky zhojila nedostatky Smlouvy Euratom:**

Euratom, v rámci své pravomoci, rozvinul bohatou síť mezinárodních dohod:

- s mezinárodními organizacemi: Euratom přistoupil na většinu úmluv přijatých pod záštitou MAAE. Toto vzájemné doplnění odráží fakt, že doporučení, smlouvy a dohody vypracované MAAE napomáhají příslušným politikám Euratomu, jehož statut pozorovatele u MAAE umožnil zavést vztahy naplněné aktivním partnerstvím.

- dvoustranných: historicky byly vztahy Euratomu soustředěny na jeho tři velké dodavatele jaderných materiálů a technologií: Kanadu, Austrálii, Spojené státy. Dohody byly později rozšířeny na oblasti bezpečnosti a jaderného výzkumu. Dnes jsou tyto dohody hlavně dohodami o vzájemné spolupráci (s Japonskem, Argentinou, Kazachstánem, Ukrajinou) v oblastech bezpečnosti, dohledu nad jadernými materiály, boje proti jejich nedovolenému obchodování, a o výzkumu v oblasti řízené jaderné fúze (právní struktura ITER). Právě díky kapitole týkající se vnějších vztahů dokázal Euratom zaujímat velmi aktivní úlohu při následném rozšiřování (program PHARE).

Zpravodaj má za to, že se jedná o jednu z hlavních složek struktury Euratomu, která svou životaschopností svědčí o aktuálnosti Smlouvy.

II – Nedostatečná právní úprava a mezery způsobují však zjevné slabiny Euratomu.

- **Demokratický deficit:**

Institucionální nerovnováha musí být nově vyvážena ve prospěch Evropského parlamentu a musí mu být uznána spolurozhodovací pravomoc v oblastech spadajících do působnosti Smlouvy. Zpravodaj zdůrazňuje nezanedbatelný význam přínosu Evropského parlamentu. I když byl jen přizván ke konzultaci, jeho vstup do diskusí se ukázal nicméně mnohokrát směrodatný, ať už to bylo v neprůchodných situacích během schvalování 7. rámcového programu pro výzkum a rozvoj Euratomu nebo při jednáních o směrnici „Přeprava“ nebo prostřednictvím dodatků k nástroji pro jadernou spolupráci.

- **Přijetí bezpečnostních standardů uvnitř EU, zacházení s radioaktivními odpady a zajištění financování dlouhodobých závazků:**

Návrh právní úpravy byl předložen už v roce 2003 a měl za cíl definovat organizační zásady, jež umožní vhodné řízení bezpečnosti a mobilizaci náležitých finančních zdrojů po dobu provozu a demontování zařízení. Vzhledem k tomu, že nedošlo ke konsenzu, přijala v roce 2004 Rada konvergenční proces pro Akční plán roku 2006 spočívající na ad hoc skupině pro jadernou bezpečnost (WPNS).

Zpravodaj poznamenává, že doporučení vzešlá z této skupiny se připojují k doporučením návrhu PINC oznámeného dne 10. ledna 2007, a má za to, že je nutné podpořit přinejmenším myšlenku založení skupiny na vysoké úrovni pro jadernou bezpečnost. Vydávání právních předpisů v těchto oblastech nevyžaduje hlubokou obnovu Smlouvy, neboť její článek 203 poskytuje dostatečnou právní základnu k přijetí nových opatření.

III - Smlouva EURATOM musí umožnit odpovědět na budoucí energetické výzvy

Pokud nástroje, které mají zajistit rozvoj jaderné energie, nefungovaly tak, jak v to doufali zakladatelé Smlouvy, zpravodaj má za to, že příčinou toho není Smlouva, ale že napříště je třeba vytěžit co možná nejvíce ze stávajících normativních textů:

- **Společné jaderné ukázkové programy (PINC):**

Několik PINC bylo Evropskou komisí zveřejněno v letech 1966, 1972, 1984, 1990 a 1997. Zpravodaj velice lituje, že zmizel záměrný a programový charakter PINC a tento program nesehrál očekávanou úlohu.

Zpravodaj poznamenává, že se nezdá, že by poslední návrh PINC také vytyčoval perspektivní vizi přizpůsobení jaderných průmyslových kapacit cílům energetické politiky Společenství ani nutným investicím do struktur výzkumu a vývoje v oblasti jaderné bezpečnosti a zacházení s radioaktivními odpady. Pro případ potřeby zpravodaj doporučuje, aby toto výhledové zhodnocení uvažovalo o nástrojích nezbytných ke své realizaci (zejména prostřednictvím půjček Euratom).

- **Pravomoci Zásobovací agentury musí být znovu oživeny v souvislosti s liberalizací trhů:**

Euratom má za cíl dbát na pravidelné a rovnoměrné zásobování všech uživatelů Společenství rudami a jadernými palivy (výlučné právo Euratomu na uzavírání smluv o dodávkách jaderných materiálů, opční právo na rudy a štěpné materiály vyrobené na území

členských států, organizace Zásobovací agentury na komerční bázi).

Ve skutečnosti byly pravomoci Agentury zmenšeny, pokud jde o výlučné právo na uzavírání dohod, a některé státy zavedly zjednodušené postupy vůči Agentuře, takže tato Agentura se nyní omezuje na úlohu sekretáře. Úloha Agentury musí být oživena s perspektivou zajištění energetických dodávek.

Jako v případě několika dalších kapitol Smlouvy je možný vývoj u této kapitoly specifickým způsobem, neboť obsahuje svůj vlastní mechanismus k přezkumu. Váš zpravodaj v tom vidí příležitost učinit z ní skutečnou observatoř pro jadernou energii dle vzoru, který doporučuje Komise pro evropskou energetickou politiku.

Závěry k institucionální reformě a budoucnosti Smlouvy:

Ze všech těchto důvodů má zpravodaj za to, že:

- Smlouva musí být konsolidována především proto, že prokázala svou účinnost a je nutné vzít v úvahu v různých evropských energetických scénářích přínos jaderné energie k zajištění dodávek a k boji proti změnám klimatu;
- institucionální struktura Euratomu musí postavit Evropský parlament do středu jednání;
- provádění Smlouvy musí pokrývat nové oblasti činnosti, přičemž podklady k takovým úpravám už v současné době ve Smlouvě existují;
- Smlouva musí zajistit podmínky nutné pro financování výzkumu a vývoje v oblastech bezpečnosti, zacházení s radioaktivními odpady a směřování budoucích reaktorů a rozvíjet vzdělávací a školicí programy, záruky místa jaderné energie ve skladbě zdrojů energie;
- Smlouva musí napomoci definovat koordinovanou a pobídkovou investiční politiku: má totiž vhodné nástroje k tomu, aby zajistila kontrolu trhu a podávala doporučení k zachování podmínek nutných pro provádění energetické politiky EU.

23. 3. 2007

STANOVISKO VÝBORU PRO ÚSTAVNÍ ZÁLEŽITOSTI

pro Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

k hodnocení Euratomu – 50 let evropské jaderné politiky
(2006/2230(INI))

Navrhovatel: Johannes Voggenhuber

NÁVRHY

Výbor pro ústavní záležitosti vyzývá Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že přestože smlouvy EU byly několikrát zásadně revidovány, aby vyhovely novým potřebám a výzvám, byla Smlouva o Euratomu ve své padesátileté historii změněna jen jednou¹ a její ústřední ustanovení a podstata zůstaly po celou dobu nedotčeny,
- B. vzhledem k tomu, že přestože byla Smlouva o Euratomu v posledních padesáti letech změněna pouze nepatrně, byla podnětem k přijetí velkého množství sekundárních právních předpisů a Soudní dvůr Evropských společenství vydal významný počet s ní souvisejících rozsudků, které například výrazně rozšířily původní působnost této smlouvy,
- C. vzhledem k tomu, že nedávné rozšíření vedlo k větší rozmanitosti přístupů k jaderné energetice v rámci Evropské unie, a opatření Společenství v oblasti jaderné energetiky se tudíž stala potřebnějšími; vzhledem k tomu, že 11 z 27 členských států nikdy nemělo na svém území jadernou elektrárnu, a vzhledem k tomu, že Itálie od výroby elektřiny z jaderné energie ustoupila a Belgie, Německo, Nizozemsko a Švédsko se rozhodly učinit podobný krok,
- D. vzhledem k tomu, že Parlament již dne 18. června 1998 ve svém usnesení nazvaném „Usnesení o sdělení Komise: Energie pro budoucnost: obnovitelné zdroje energie – bílá kniha o strategii a akčním plánu Společenství“ vyzval Radu, aby „v rámci budoucí revize Smlouvy o EU do této smlouvy začlenila kapitolu o energetice a přiměřeně přitom zohlednila podporu obnovitelných zdrojů energie, aby tak byla na evropské úrovni

¹ Prostřednictvím smlouvy o Evropské unii podepsané v Maastrichtu dne 7. února 1992.

zajištěna trvalá a ekologická energetická politika¹,

- E. vzhledem k tomu, že Konvent ve svém návrhu Smlouvy o Ústavě pro Evropu (Ústavní smlouva) navrhl, aby byla Smlouva o Euratomu oddělena od právní struktury budoucí ústavy; vzhledem k tomu, že Konvent při své práci na budoucnosti Evropské unie a při podpisu Ústavní smlouvy ponechal ustanovení Smlouvy o Euratomu v jejich současné podobě ve formě připojeného protokolu,
- F. vzhledem k tomu, že Parlament ve svém usnesení ze dne 24. září 2003 nazvaném „Usnesení Evropského parlamentu o návrhu Smlouvy o Ústavě pro Evropu a stanovisko Evropského parlamentu ke svolání mezivládní konference“ toto oddělení přivítal a vyzval mezivládní konferenci, aby „svolala konferenci k revizi této smlouvy za účelem zrušení překonaných a zastaralých ustanovení Smlouvy o Euratomu, zejména těch, jež se týkají podpory jaderné energie a neexistence demokratických rozhodovacích postupů“²,
- G. vzhledem k tomu, že Německo, Irsko, Rakousko, Maďarsko a Švédsko připojily k Ústavní smlouvě prohlášení, podle kterého musí být ústřední ustanovení Smlouvy o Euratomu aktualizována a jež vyzývá, aby za tímto účelem byla „co nejdříve“ svolána revizní konference,
- H. vzhledem k tomu, že Smlouva o Euratomu zavedla přísné bezpečnostní normy pro zacházení s radioaktivními palivovými články a odpadem v rámci Evropské unie, stanovila bezpečnostní normy pro ochranu zdraví pracovníků a veřejnosti, jakož i postupy pro prosazování těchto norem, a postavila se proti jakémukoli šíření jaderného materiálu za vojenskými účely,
 - 1. konstatuje, že očekávání spojená s jadernou energií, vyjádřená ve Smlouvě o Euratomu před pěti desetiletími, se změnila; konstatuje, že tato očekávání jsou dnes spíše spojena s potřebou mít v podobě Smlouvy o Euratomu řádný právní rámec k řízení dohledu nad používáním jaderné energie v Evropské unii a poskytnout rámec pro začlenění zemí, které jadernou energii používají, do Evropské unie pomocí převedení *acquis communautaire* ve Smlouvě o Euratomu do vnitrostátních právních předpisů; uznává, že významné kapitoly hlavy II Smlouvy o Euratomu umožnily chránit veřejnost, pracovníky a životní prostředí proti ionizujícímu záření (kapitola 3), rozvinout výzkum v oblasti nakládání s odpady a bezpečnosti jaderných zařízení (kapitola 1) a prosadit záruky ohledně štěpného materiálu v Evropě (kapitola 7);
 - 2. spatřuje nepřijatelný demokratický deficit ve skutečnosti, že Parlament je téměř úplně vyloučen ze zákonodárného postupu v rámci Euratomu a pouze u jedné z deseti kapitol Smlouvy o Euratomu je konzultován;
 - 3. upozorňuje na to, že přes propagační tón, který zaznívá v preambuli, Smlouva o Euratomu od žádného členského státu nevyžaduje, aby na svém území rozvíjel používání jaderné energie, a uznává tak svrchované právo členských států vytvořit si vlastní energetický mix;

¹ Úř. věst. C 210, 6.7.1998, s. 215, bod 39.

² Úř. věst. C 77 E, 26.3.2004, s. 255, bod 14.

4. odkazuje na Amsterodamskou smlouvu z května 1999, která Parlamentu zaručuje právo na spolurozhodování; lituje, že rozšíření pravomocí Parlamentu a zejména to rozšíření, jež vedlo k začlenění pravomoci spolurozhodování do většiny zákonodárných postupů Společenství, nebylo ve Smlouvě o Euratomu zohledněno; domnívá se, že přes technickou povahu smlouvy by se měl Parlament formálně podílet na textech, jejichž právním základem je Smlouva o Euratomu;
5. zdůrazňuje, že Smlouva o Euratomu nebrání rozvoji vnitřního trhu s elektřinou a rozhodně nepředstavuje překážku volnému pohybu zboží, osob a kapitálu; v této souvislosti upozorňuje, že i běžné právní předpisy stanovené ve Smlouvě o založení Evropského společenství (Smlouva o ES) se týkají jaderných aktivit a jako příklad uvádí, že přesun jaderných materiálů, zařízení a technologií v rámci a vně Evropské unie je zahrnut do pravidel o dohledu nad zbožím dvojího užití přijatých na základě obchodní politiky stanovené ve Smlouvě o ES; dodává, že právní předpisy uvedené ve Smlouvě o Euratomu podléhají zákonu o hospodářské soutěži a nařízením o státní podpoře, jak je uvedeno v hlavě VI Smlouvy o ES; z toho usuzuje, že Smlouva o Euratomu v žádném případě nepředstavuje ochranný rámec pro jadernou energetiku;
6. opakuje svůj požadavek na svolání mezivládní konference k celkové revizi Smlouvy o Euratomu, zrušení zastaralých ustanovení této smlouvy, zachování regulačního režimu pro jaderný průmysl na úrovni EU, revizi zbývajících ustanovení z hlediska moderní a udržitelné energetické politiky a jejich začlenění do Smlouvy o Ústavě pro Evropu v rámci samostatné kapitoly o energii;
7. domnívá se, že i přes různorodost názorů na jadernou energii pomohla ustanovení Smlouvy o Euratomu zabránit šíření jaderného materiálu a že ustanovení týkající se zdraví, bezpečnosti a předcházení kontaminaci radioaktivním zářením byla velmi prospěšná a měla by být důkladně sladěna s ustanoveními o zdraví a bezpečnosti ve Smlouvě o ES.

POSTUP

Název	Hodnocení Euratomu – 50 let evropské jaderné politiky	
Číslo postupu	2006/2230(INI)	
Příslušný výbor	ITRE	
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	AFCO 12. 10. 2006	
Užší spolupráce – datum oznámení na zasedání		
Navrhovatel Datum jmenování	Johannes Voggenhuber 4. 10. 2006	
Předchozí navrhovatel		
Projednáni ve výboru	22. 1. 2007 1. 3. 2007	
Datum přijetí	19. 3. 2007	
Výsledek závěrečného hlasování	+: 17	
	–: 0	
	0: 2	
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Philip Dimitrov Dimitrov, Andrew Duff, Maria da Assunção Esteves, Bronisław Geremek, Anneli Jäätteenmäki, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jo Leinen, Íñigo Méndez de Vigo, Rihards Pīks, Johannes Voggenhuber	
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Pervenche Berès, Georgi Bliznashki, Elmar Brok, Carlos Carnero González, Gérard Onesta, Georgios Papastamkos, Bogdan Pęk, György Schöpflin, Alexander Stubb	
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování		
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)		

POSTUP

Název	Hodnocení Euratomu – 50 let evropské politiky v oblasti jaderné energie			
Číslo postupu	2006/2230 (INI)			
Příslušný výbor Datum oznámení na zasedání	ITRE 28.9.2006			
Výbor(y) požádaný(é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání	AFCO 12.10.2006			
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí				
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání				
Zpravodaj(ové) Datum jmenování	Eugenijus Maldeikis 12.9.2006			
Předchozí zpravodaj(ové)				
Projednání ve výboru	19.12.2006	30.1.2007	26.2.2007	26.3.2007
Datum přijetí	27.3.2007			
Výsledek závěrečného hlasování	+ 41			
	- 4			
	0 4			
Členové přítomní při závěrečném hlasování	John Attard-Montalto, Jan Březina, Philippe Busquin, Jerzy Buzek, Giles Chichester, Jorgo Chatzimarkakis, Silvia Ciornei, Pilar del Castillo Vera, Den Dover, Lena Ek, Nicole Fontaine, Adam Gierek, Norbert Glante, András Gyürk, Fiona Hall, Rebecca Harms, Erna Hennicot-Schoepges, Ján Hudacký, Mary Honeyball, Anne Laperrouze, Romana Jordan Cizelj, Eugenijus Maldeikis, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Atanas Paparizov, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Mechtilde Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Britta Thomsen, Radu Țîrle, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras			
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Alexander Alvaro, Konstantin Dimitrov, Avril Doyle, Robert Goebbels, Satu Hassi, Edit Herczog, Eija-Riitta Korhola, Esko Seppänen, Hannes Swoboda, Lambert van Nistelrooij			
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Gintaras Didžiokas			
Datum předložení	4.4.2007			
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)				